

ויהי כימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו
ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה בימים ההם
בשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר
בשושן הבירה בשנת שלוש למלכו עשה משתה
לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי
המדינות רצונו בהראתו את עשר כבוד מלכותו
וזאת יקרה הפארת גדולתו ימים רבים שמוניכס
וזאת יום ובמלואת הימים האלה עשה המלך
לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד
קמץ משתה שלבעת ימים בחצר גררת בירת
המלך וזו כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוך וארנמן
על גילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף ער
רצפת כהן ושש ודר וסדרתו השקורה בבד
זהב וכלים מכלים שונים וזין מלכות רב כבוד
המלך והשתיה בדת אין אלם כל כן יסד המלך
על כל רב ביתו לעשות כבוד צון גמלי
יש ושתי המלכה עשרת
משתה נשים בית הפרנות אשר למלך אחשורוש

ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן
בזאת חרבונא בנתא ואבנתא זתר וכרכס שבעת
הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש
להביא את ושת המלכה לפני המלך בכרת
מדינות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת
מראה היא ותמאן המלכה ושת לבוא בדבר
המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד
וחמתו בערה בו ויאמר המלך לחכמים

ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דלת
ודין והקרב אליו ברשלא שתר אודמתא תרשיש
ברס מרסלא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראוי
לפני המלך הישבים ראשונה במלכות כדת מור
לעשות במלכה ושת ער אשר לא עשתה את
מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים

ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא
על המלך לבדו עותה ושת המלכה כי על כל
השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך
אחשורוש כי יצא דבר המלכה על כל הנשים

להבנות בעליהן בעיניהן באמרום המלך אחשורוש
אמר להביא את וישתי המלכה לפניו ולא באה
והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו
את דבר המלכה לכל שרי המלך וכד' ביוון
וקצף אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו
ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר ר' א
תבא וישתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה
יתן המלך לרעותה הטובה ממנה ונשמע פתגם
המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל
הנשים יתנו יקר לבעליהן למנדול ועד' קצף
וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך
כדבר ממוכן וישלח ספרים אל כל מדינות
המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם
כל שונו להיות כל איש שרר בביתו ומד' ב' ד'
כל שון עמו אחר הדברים האלה
כשך חמת המלך אחשורוש זכר את וישתי ואת
אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה ויאמרו נעדי
המלך משרתיו יבקשו למלך נערו ברתולדת

טובות מראה ויפקד המלך פקידים בכל מדינות
מלכותו ויקביצו את כל נערה בתולה טובת מראה
אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד רחל
סרים המלך שמר הנשים ונתון תמר קיין
והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושת
יניטב הדבר בעיני המלך ויעשכן
יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר
בן שמעי בן קיש איש ימיני אשר הגלה מירושלים
עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר
הגלה נבוכדנצר מלך בבל ויהי אמן את הדס
היא אסתר בת דוד כי אין לה אב ואם והנערה
יפת תאר וטובת מראה וכמות אביה ואמה לקחה
מרדכי לו לבת ויהי בהשמע דבר המלך ודורשו
ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד
הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר
הנשים ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו
ויבהל את המרוקיה ואת מצותה לתת לה ואת
שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך

וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים לא
הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי
צוה עליה אשר לא תגיד ובכל יום ויום מרדכי
מתהלך לפני הצר בית הנשים לדעת ארצ
שלום אסתר ומה יעשה בה ובהגיע תרנערה
ונערה לבא אל המלך אחשורוש מקץ היות
לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו
ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המרוששה
חדשים בבשמים ובת מרוקי הנשים ובזה
הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר
ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית
המלך בערב היא באה ובבקר היא שברה
אל בית הנשים שני אל ידי שעשנו סריס המלך
שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי
אם הפץ בה המלך ונקראה בשם ובהגיע
תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח
לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי
אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר

הנשים ויתהי אסתר נשאתהן בעיני כל ראה
ותלקה אסתר אל המלך אחשורוש אל בית
מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת
שבע למלכותו ויאהב המלך את אסתר מכל
הנשים ותשא חן והסד לפניו מכל הבתולות
וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי
ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו
את משתה אסתר והנזזה למדינות עשה ויתן
משאת כיד המלך ובהקבץ בתולות שניר
ומרדכי ישב בשער המלך אין אסתר מגדת
מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי
ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה
באמנה אתו בימים ההם ומרדכי
ישב בשער המלך קצף בגתן ותרש שני סריסי
המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במרדכי
אחשורוש ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר
המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי
ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ

ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך
אחר הדברים האלה גדר

המלך אחשורוש את המן בן המדכא
האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל
השרים אשר אתו וכל עבדי המלך אשר
בשער המלך כרעים ומשתחיים להמן כי כן
צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה
ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך
למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך
ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם
ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי
כי הגיד להם אשר הוא יהודי וירא המן כי
אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן
חמה ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו
כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש ויחזק
להשמיד את כל היהודים אשר בכר
מלכות אחשורוש עם מרדכי בחדש הראשון
הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך

אחשורוש הפיל פור הוא הנורל לפני המן
מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא
חדש אדר ויאמר המן למלך
אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין
העמים בכל מדינות מלכותך ודתיים שנות
מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך
אין שווה להניחם אם על המלך טוב יכרת
לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על
ידי עשי המלאכה להביא אל גנאי המלך ויסר
המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן כן
המדתא האנני צרר היהודים ויאמר המלך
להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב
בעיניך ויקראוספרי המלך בחדש הראשון
בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה
המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר
על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה
ומדינה ככתבה ועם ועם כל שונו בשם המלך
אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך ונשלח

ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המרחק
להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים
מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה
עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם
לבז פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה
גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה
הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה
בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשטור
והעיר שושן נבוכה ומרדכי ידע
את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו
וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק
זעקה גדולה ומרה ויבוא עד לפני שער המלך
כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק
ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך
ודתו מניע אבל גדול ליהודים וצום וכבי
ומספר שק ואפר יצע לרבים ותבואינה נערות
אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחיל ללכת
מאד ותשלח בנדים להלביש את מרדכי

וּלְהַסִּיר שָׁקוֹ מֵעַל יוֹ וְלֹא קָבַל וְתִקְרָא אֶסְתֵּר
לְהִתֵּךְ מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָעֵמִיד לִפְנֵי
וְתִצְוֶהוּ עַל מַרְדֳּכַי לִדְעֹת מָה זֶה וְעַל מָה זֶה
וַיֵּצֵא הֵתֵךְ אֶל מַרְדֳּכַי אֶל רַחוּב הָעִיר אֲשֶׁר
לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וַיֵּגֵד לוֹ מַרְדֳּכַי אֵת כָּל אֲשֶׁר
קָרָהּ וְאֵת פְּרִשְׁתַּת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר דָּחָן
לְשָׁקוֹל עַל נְנֻזֵי הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִים לֹאבָדִם וְאֵת
פֶּתֶשֶׁגֶן כְּתֹב הַדָּת אֲשֶׁר נָתַן בְּשׁוֹשָׁן לְהַשְׁמִיד־ם
נָתַן לוֹ לְהִרְאוֹת אֶת אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצִוּוֹת
עָלֶיהָ לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן לוֹ וּלְבַקֵּשׁ
מִלִּפְנֵי עַל עֲמָה וַיָּבֹא הֵתֵךְ וַיֵּגֵד לְאֶסְתֵּר אֵת
דְּבַר מַרְדֳּכַי וְתֹאמַר אֶסְתֵּר לְהִתֵּךְ וְתִצְוֶה
אֶל מַרְדֳּכַי כָּל עֲבַדֵּי הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
יִוָּדְעוּ אֲשֶׁר כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבוֹא אֶל
הַמֶּלֶךְ אֶל הַחֵצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא אַחַת
דָּתוֹ לְהַמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֵת
שְׂרָבִיט הַזֶּה וְהָיָה וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי לָבוֹא
אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יָמִים וַיֵּגִידוּ לְמַרְדֳּכַי אֵת

דברי אסתר ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר
אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכר
היהודים כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח
והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ונית
אביך תאכדו ומי יודע אם לעת כזאת הנער
למלכות ורתאמר אסתר להשיב אל מרדכי
לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן
ויצמו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת
ימים לילה ויום גם אני ונערתי איצום כן וכך
אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדת
אבדתי ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוה
עליו אסתר ויהי כיום השלישי ותלבש אסתר
מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית
נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו
בבית המלכות נכח פתח הבית ויהי כראות
המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה
חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט
הזהב אשר בידו והקרב אסתר ותגע בראש

השרביט ויאמר לה המלך מה לך אסרתך
המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן
לך ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא
המלך והמזן היום אל המשתה אשר עשיתי לו
ויאמר המלך מהרו את המזן לעשות את דבר
אסתר ויבא המלך והמזן אל המשתה אשר
עשתה אסתר ויאמר המלך לאסתר במשתה
היין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד
חצי המלכות ותעש ותעז אסתר ותאמר
שאלתי ובקשתי אם מצאתי הן בעיני המלך
ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות
את בקשתי יבוא המלך והמזן אל המשתה
אשר אעשה להם ומהר אעשה כדבר המלך
ויצא המזן ביום ההוא שמה וטוב לב וכראות
המזן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע
ממנו וימלא המזן על מרדכי חמה ויתאפק
המזן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו
ואת זרש אשתו ויספר להם המזן את כבוד

עֲשׂוּ וּרְבֵּנוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר נָדְלוּ הַמֶּלֶךְ וְאֵת
אֲשֶׁר נִשְׁאוּ עַל הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
הַמֶּן אֵף לֹא הֵבִיאה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם הַמֶּלֶךְ
אֶל הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה כִּי אִם אוֹתִי וְגַם לַמָּחָר
אֲנִי קְרוֹא לָהּ עִם הַמֶּלֶךְ וְכֹלֶזָה אֵינָנו שׂוֹה רִי
בְּכָל עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת מֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי
יֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְתֹאמַר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל
אֲהָבָיו יַעֲשׂוּ עִיץ נָכָה חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבִבְקָר אֹמֶר
לַמֶּלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת מֶרְדֵּכִי עָלָיו וּבָא עִם הַמֶּלֶךְ
אֶל הַמִּשְׁתָּה שְׂמֵחַ וַיִּיטֹב הַדְּבָר לִפְנֵי רַחֲמָן
וַיַּעַשׂ הָעֵץ בַּלַּיְלָה הַהוּא נִדְדָה
שָׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לֵהֲבִיֹא אֶת סֵפֶר הַזְּכָרוֹת
דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִיו נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּמְצָא
כְּתוּב אֲשֶׁר הִנִּיד מֶרְדֵּכִי עַל בְּנֵתָנָא וְתִרְשָׁשׁ שְׁנֵי
סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לִשְׁלַח
יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מָה נַעֲשֶׂה
יָקָר וְנִדּוּלָה לַמֶּרְדֵּכִי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁרָתִיו לֹא נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דְּבָר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי

בהצַר והמָצָא לַחֲצֹר בֵּית הַמֶּלֶךְ הוֹחִיצוּנוּ
לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ לְתִלוֹת אֶת מִרְדְּכָי עַל הָעֵץ
אֲשֶׁר הֵכִין לוֹ וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה
הַמָּצָא עָמַד בַּהֲצָר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא ויָבוֹא הַמָּצָא
וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הַמָּצָא בִּלְבוֹ לְמִי יַחֲפִץ הַמֶּלֶךְ
לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי וַיֹּאמֶר הַמָּצָא אֵל הַמֶּלֶךְ
אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ יָבִיאוּ לְבוֹשׁ
מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבוֹשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוֹס אֲשֶׁר רָכַב
עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן כְּתֹר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ
וְנָתַן הַלְבוֹשׁ וְהַסּוֹס עַל יַד אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ
הַפְּרָתִמִּים וְהַלְבִּישׁוּ אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהָרַכִּיבֵהוּ עַל הַסּוֹס בְּרֹחוֹב הָעִיר
וְקִרְאוּ לִפְנֵי כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַהֲמָצָא מִהָרָקָה אֶת
הַלְבוֹשׁ וְאֶת הַסּוֹס כֹּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֵׂה כֵן
לְמִרְדְּכָי הַיְּהוּדִי הַיֹּשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֲרָ
תִּפְּלֵד דְּבַר מִכָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיִּקָּה הַמָּצָא אֶת

הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבו
ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש
אשר המלך חפץ ביקרו וישב מרדכי אר
שער המלך והמן נדהף אל ביתו אכל וחפוי ראש
ויספר המן לזרש אשר אשתו ולכל אהביו את כל
אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם
מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפר
לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו עודם
מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויכרהו
להביא את המן אל המשתה אשר עשתה
אסתר ויבא המלך והמן לשותות עם אסתר
המלכה ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני
במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה
ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש
ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן
בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפש
בשאלתי ועמי בבקשתי כי נמכרנו אני ועמי
להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות

נמכרנו החרשתי כי אין רהצר שוה בנזק
המלך ויאמר המלך אחשורוש
ויהאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא
אשר מלאו לבו לעשות כן ותאמר אסתר איש
צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מרפני
המלך והמלכה והמלך קם בהמתו ממשותה
היין אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו
מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה
מאת המלך והמלך שכב מגנת הביתן אל בית
משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר
עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה
עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו
ויהאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך
גם הנה העין אשר עשה המן למרדכי אשר דבר
טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים
אמה ויאמר המלך תלהו עליו ויתלו את המן
על העץ אשר הכין למרדכי וחמרת המלך
שככה ביום ההוא נתן המלך

אֶחָשׁוּרוּשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת בֵּית הַמֶּזֶן יָצָרָה
הַיְּהוּדִים וּמַרְדֳּכָיָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי הִגִּידָה
אֶסְתֵּר מַה הוּא לָהּ וַיִּסֶּר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ
אֲשֶׁר הָעֶבֶר מִהֶמֶן וַיִּתֶּנָּה לְמַרְדֳּכָי וַתֵּשֶׁם אֶסְתֵּר
אֶת מַרְדֳּכָי עַל בֵּית הַמֶּזֶן וַתּוֹסֶף
אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפְּלֵל לִפְנֵי רָגְלָיו
וַתִּכְדּוּ וַתַּתְּחִנּוּ לוֹ לְהָעֶבֶר אֶת רַעַת הַמֶּזֶן הָאֲנֹכִי
וְאֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל הַיְּהוּדִים וַיּוֹשֶׁט
הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שֵׁרָבֵט הַזֶּהב וַתִּקֶּם אֶסְתֵּר
וַתַּעֲמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר אִם עַל הַמֶּרֶךְ
טוֹב וְאִם מֵצֵאתִי הֵן לִפְנֵינוּ וְכִשֶּׁר הַדָּבָר לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכְתֹּב לְהַשִּׁיב אֶת
הַסְּפָרִים מַחֲשַׁבְתֵּי הַמֶּזֶן בֵּין הַמִּדְּתָא הָאֲנֹכִי
אֲשֶׁר כָּתַב לְאַכְדֵּי אֶת הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל
מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ כִּי אֵיכָכָה אוֹכֵל וְרֵאִיתִי בְּרַעְיָה
אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכֵל וְרֵאִיתִי
בְּאַכְדֵּי מוֹלֶדֶתִי וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֶחָשׁוּרוּשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמַרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי

הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו הלן על העץ
על אשר שרלח ידו ביהודיים ואתם כרתבו
על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך
וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב
בשם המלך ונחתום בטבעת המלך איך
להשיב ויקראו ספרי המלך בעת ההיא
בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה
ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי
אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות
ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע
ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה
ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים
ככתבם וכלשונם ויכתב בשם המלך
אחשורש ויחתם בטבעת המלך וישלח
ספרים ביד הרצים בסוסים רכביהרכש
האחשתרנים בני הרמכים אשר נתן המלך
ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמוד
על נפשם להשמיד להרג ולאבד את כל חיל

עם ומדינה היצרים אתם טף ונשים ושללם
לבוז ביום אחד בכל מדינות המלך אחשוורוש
בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש
אדר פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה
ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודיים
עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם הרעים
רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מכוהלים
ודחופים בדבר המלך והדת נתנו
בשושן הבירה ומרדכי

יצא מלפני המלך כלבוש מלכות תכלת
וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בויץ וארנמן
והעיר שושן צהלה ושמחה ליהודים היתה
אורה ושמחה וששן ויקר ובכל מדינה
ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר
המלך ודתו מניע שמחה וששון ליהודים
משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ
מתייהדים כי נפל פחד היהודים עליהם
ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר

בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך
ודהו להעשות ביום אשר שברו איני היהודים
לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלחו
היהודים המה בשנאיהם נקהלו היהודים
בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש
לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא
עמד בפניהם כי נפל פחדם על כל
העמים וכל שרי המדינות והאחשדרפנים
והפחות ועשרי המלאכה אשר למלך
מנשאים את היהודים כי נפל פחד
מרדכי עליהם כי גדול מרדכי
בבית המלך ושמועו והולך
בכל המדינות כי האיש מרדכי
הולך וגדול ויכנו היהודים בכר
איביהם מכת חרב והרג ואכזר
ויעשו בשנאיהם כרצונם וכשושן
הבירה הרגו היהודים ואכזר
וזמש מאור

אֵישׁ

פֶּרֶשׁ נִדְתָּא

דִּלְפוֹן

אֶסְפָּתָא

פּוֹרְתָא

אֶדְלִיא

אֶרִידְתָּא

פֶּרֶם שֶׁתָּא

אֶרִיסִי

אֶרִידִי

וְיִזְתָּא

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

וְאֵת

עֶשְׂרָה

בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה
לא שלחו את ידם ביום ההוא בא מספר ההרוגים
בשושן הבירה לפני המלך ויאמר המלך לאסתר
המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד
חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר
מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן רך
ומה בקשתך עוד ותעש ותאמר אסתר אם
על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן
לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על
העץ ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן
ואת עשרת בני המן תלו ויקהלו היהודיים אשר
בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו
בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את
ידם ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו
ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרוג בשנאיהם
חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם
ביום שלושה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה
עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה והיהודיים

אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה
עשר בדוננח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה
ושמחה על כן היהודים הפרוזים הישבים בער-
הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר
שמחה ומשתה ויום טוב ומשלח מנות איש לרעהו
ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים
אל כל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים
לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר
לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו ככל שנה ושנה
כימים אשר נהו בהם היהודים מאיכיהם והחדש
אשר נהפך להם מינון לשמחה ומאכל ליום טוב
לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלח מנות
איש לרעהו ומתנות לאכילים וקבל היהודים את
אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם
כי המן בן המדתא האגגי ערר כל היהודים השב
על היהודים לאבדם והפל פור הוא הנורא להמם
ולאבדם ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב
מהשבתו הרעה אשר השב על היהודים על ראשו

ותלו אתו ואת כליו על העץ על כן קראו
לימים האלה פורים על שם הפור על כן
על כל דברי האגרת הזאת ומה ראוי
על ככה ומה הגיע אליהם קימו וקבלו
היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל
הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים
את שני הימים האלה ככתבם וכוזמנם
בכל שנה ושנה. והימים האלה
נזכרים ונעשים בכל דור ודור
משפחה ומשפחה מדינה ומדינה
ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא
יעברו מתוך היהודים וזכרם לא
יסוף מזרעם
אסתר המלכה בת אביהיל ומרדכי
היהודי את כל תקף לקים את אגרת
הפרים הזאת השנית ויש
ספרים אל כל היהודים
שבע ועשרים ומאה מדינות

מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת
לקיים את ימי הפרים האלה בזמנאם
כאשר קים עליהם מרדכי היהודי
ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם
ועל זרעם דברי היצומות וזעקרתם
ומאמר אסתר קים דברי הפרים
האלה ונכתב בספר
המלך אחשרש מס על הארץ ואי
הים וכל מעשה תקפו ונבחרתו
ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו
המלך הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי מדי
ופרס כי מרדכי היהודי
משנה למלך אחשורוש
וגדול ליהודים וריצוי לרוב
ארצו וזו דברי שלום
לעמו ולדבר שלום
לכל זרעו

